

gældende § 21, stk. 1, 3. punktum, og stk. 2, 1. punktum. Efter undervisningsvejledningens normaltimeplan tilbydes latin i 2. realklasse som alternativ til musik og formning (og delvis dansk), medens fransk optræder i 3. realklasse (undtagen på den tekniske linje). Efter forslaget vil der også være mulighed for at udsætte latin til 3. realklasse og at påbegynde fransk i 2. realklasse.

Bestemmelsen om, at undervisningen i fransk og latin kan begrænses til 2. og/eller 3. realklasse, indebærer ikke, at en tilsvarende begrænsning er udelukket for de øvrige i stk. 1 nævnte fags vedkommende. Fag, der ikke optræder med selvstændigt timetal (skrivning, norsk, svensk, samfundslære, familiekundskab og erhvervsorientering), vil således kunne koncentreres til perioder inden for et eller to undervisningsår. Undervisning i religion gives efter den gældende normaltimeplan ikke i 2. realklasse. Spørgsmålet om dette fags fremtidige placering beror på overvejelser i kristendomsundervisningskommissionen. For de øvrige fags vedkommende må det betragtes som hovedreglen, at der i det mindste skal tilbydes eleverne undervisning gennem alle 3 år.

(Til § 21, stk. 3): Efter den gældende § 21, stk. 2, 2. punktum, kan undervisningen i skrivning, formning, musik, håndarbejde, husgerning og sløjd afsluttes i 1. realklasse. Efter normaltimeplanen får alle elever undervisning i musik og formning i både 1. og 2. realklasse, medens undervisningen i håndarbejde eller husgerning (for piger) og i sløjd (for drenge) kun gives i 1. realklasse.

Denne ordning har ikke virket fuldt tilfredsstillende. Hvis man skal imødekomme de ofte udtalte ønsker om at styrke dette fagområde som helhed uden at udvide de tidsmæssige rammer, må der skabes mulighed for de enkelte elever for at følge deres personlige interesse og fordybe sig i et

enkelt eller to af fagene. Det foreslås derfor, at de pågældende fag gøres valgfri, således at eleverne vælger (mindst) et eller to af dem i både 1. og 2. realklasse. For 3. realklasses vedkommende finder man det rigtigst, at der tilbydes eleverne frivillig deltagelse i mindst et af fagene. Med denne ordning bortfalder også begrundelsen for at opretholde lovens sondring mellem undervisningsfag for piger og for drenge, hvilket er i overensstemmelse med de af kvindekommissionens uddannelsesudvalg fremførte synspunkter (betænkning nr. 504, 1968).

(Til § 21, stk. 4): Forslaget svarer til den gældende § 21, stk. 1, 4. punktum. Med hjemmel i denne bestemmelse vil der f. eks. kunne optages undervisning i maskinskrivning og regnskabsføring i realafdelingen i lighed med 8.-9. klasserne.

(Til § 21, stk. 5): Der henvises i det hele til de foran om ændringsforslaget som helhed anførte principielle bemærkninger.

(Til § 21, stk. 6): Forslaget svarer til den gældende § 21, stk. 2, 3. punktum.

(Til § 21, stk. 7): Forslaget svarer til den gældende § 21, stk. 3.

Til § 1, nr. 2.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændrede affattelse af § 21, jfr. bemærkningerne til § 1, nr. 1 (§ 21, stk. 1).

Til § 1, nr. 3.

Forslaget tilsigter alene at skabe en klar hjemmel for den gennem en årrække praktiserede ordning med hensyn til bedømmelsesgrundlaget i de nævnte fag. Der er ikke taget stilling til, i hvilken udstrækning ordningen bør opretholdes, når fagene — som det nu er foreslået — gøres (delvis) valgfri. Regler herom tænkes udfærdiget i henhold til § 22, stk. 7.

Til § 1, nr. 4.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændrede affattelse af § 21.

Lembourn.

Gerda Møller.

Knud Bro.

Ellen Strange Petersen,
næstformand.

Robert Christensen.

Enggaard.

Holger Hansen.

Svend Haugaard,
formand.

Bernhard Baunsgaard.

Bilgrav-Nielsen.

K. B. Andersen.

Bertel Pedersen.

Peter Jørgensen.

Bodil Koch.

Orla Møller.

Karl Max Rasmussen.

Gunhild Due.